

Ibi: Et nihilominus distinguere oportet.

80 Adde Pat. Vazq. dubitat. 9. Delbene dubitat. 9. in princip. numer. 24. Pat. Molin. disputat. 468. num. 2.

Ibi: Priores res alienari possunt.

80 Quatuor causa communiter reconferuntur, ex quibus res immobiles Ecclesie alienari permittuntur. Necessitas ipsius Ecclesie, velut res alienum, aut reparatio fabricae necessaria, quibus alio modo subveniri non possit nam si beneficiarius, aut Praelatus fructus ex beneficio superfluos habuerit, eos tenetur potius impendere, quam bona Ecclesiastica distrahere; Bonacin. sup. punct. 3. nu. 1. vers. Observant tamen Ricc. decis. 107. vers. Alienari, Delbene ubi proxime, nu. 22. 23. Genvenf. in prax. Neapolit. cap. 89. nu. 4. Tabiena in summ. verb. alienatio, nu. 4. atque ita saepius Rotam decidisse testatur Delbene, n. 23. Rei sterilitas, ut si domus plus propter reparaciones consumat, quam reddat. Utilitas Ecclesie, nam fundus distrahi poterit, ad alium magis pinguem comparandum, ex qua causa etiam calix, aliave res cultui Divino destinata alienari permittitur, ut melior substituat; Bonacin. cum aliis, vers. Tertia causa est, Delbene nu. 3. Ultima causa est pietas, ut si opus fuerit alienatio ad fidem propagandam, captivos redimendos, & pauperes alendos, ne fame, aliave calamitate pereant. De quibus Delbene dist. dubit. 9. nu. 1. cum seqq. Aug. Barbof. sup. allegat. 95. nu. 23. cum seqq. Pat. Molin. sup. nu. 2. Greg. Lop. in l. 1. glof. 2. cum seqq. tit. 14. p. 1. Bonacin. sup. num. 1. Rebuff. in compend. de alienat. rev. Eccles. num. 9. Pat. Vazq. dub. dub. 9. Redoan. de reb. Eccles. non alien. rubric. de caus. propt. quas sunt alienat. per tot. Less. de inst. lib. 2. cap. 24. dub. 11. ex nu. 63. Camill. Borell. in summ. decis. tom. 1. tit. 15. de reb. Eccles. non alien. n. 2. Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 172. n. 8. & licet dist. l. 1. tit. 14. p. 1. lex causas expresserit, omnes ad quatuor traditas reducuntur.

Ibi: Imò & ex summa necessitate.

81 Si causa occurrerit, propterquam alienatio bonorum Ecclesie sit necessaria, prius incipiendum est ab eis etiam immobilibus, quae cultui Divino non deserviunt; & si quae deserviunt vendi oportuerit, prius quae consecratae non sunt, alienari debent; Pat. Vazq. sup. nu. 36. Pat. Molin. ubi proxime, 82 Nota, licere absque solemnitate per donationem alienare reliquias exiguas Sanctorum, nisi ibi ad perpetuam sepulturam sint conditae, quae absque assensu Pontificis extrahi prohibentur: Ita Delbene dubit. 1. nu. 53. cum seqq. ubi de stylo Curiae servari asserit. Ricc. decis. 65. n. 1. 6. Pellizzar. dist. cap. 8. nu. 91. Bonacin. punct. 2. n. 31. Dian. part. 4. tract. 4. resolut. 223. & sic fieri posse declaravit Sacra Congregatio, teste Aug. Barbof. in collectan. Bullar. verb. Reliquia, quem refert Delbene sup.

Ibi: Causa verò precipua.

83 Possit ad subveniendum pauperibus, ut à morte, captivitate, vel alia simili calamitate liberentur, bona Ecclesie distrahi, etiam si Divino cultui sint consecrata, docent ultra eos, quorum supra meminimus, n. 80. Benincas. de paupertat. special. 4. in contrahib. à nu. 19. Velasc. de privileg. paupertat. part. 1. quest. 22. nu. 41. Boer. decis. 128. n. 3. Butcheron. de

different. int. judic. civil. & crimin. differente. 100. nu. 15. Everard. in loc. legalib. loc. à pari, num. 3. Gratian. Falcon. reg. 18. nu. 5. Morla in empur. jur. part. 1. tit. 1. de legib. quest. ult. n. 26. Surd. de aliment. tit. 6. quest. 12. n. 11. Novar. in prax. ecclesi. on. & variat. fori, quest. 44. sect. 2. à n. 5. Aug. Barbof. in collectan. ad cap. aurum: 12. quest. 2. ubi alii, Greg. Lop. in l. 40. glof. 2. tit. 5. part. 1. Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 82. n. 30.

Hinc Ecclesie bona pauperum esse dicuntur, c. 84. indignè, 12. quest. 2. cap. ult. 16. quest. 1. c. quod autem, 23. quest. 7. aub. de non alien. aut permitt. reb. Ecclesiast. §. Si verò, collat. 2. ubi glof. verb. pauperum, Velasc. sup. quest. 7. nu. 29. Gonçal. sup. n. 16. & illa eorum mater ob pietatem meritò nuncupatur, Gratian. in c. 1. §. Potest etiam, 14. q. 2. Greg. Lop. in rubric. tit. 18. p. 1. Velasc. sup. q. 7. n. 31.

Ibi: Non tantum ad alendos proprios parochianos.

Propriis tamen prius succurrendum est, quam extraneis, si in aequali necessitate constituti sint, glof. in c. sicut. 12. q. 2. Greg. Lop. in d. l. 1. glof. 4.

Ibi: Simulacra enim viventia.

Ex hoc Gregor. Lop. in d. l. 40. glof. 10. ad med. 86. tit. 5. part. 1. docuit, quod si Ecclesia, & pauperes necessitate premarentur, potius his, quam illi, caeteris paribus largiendum erit, quia Deus Ecclesiam fecit propter hominem, non autem hominem propter Ecclesiam, juxta illud Machabaeor. lib. 2. cap. 5. vers. 19. Verum non propter locum gentem, sed propter gentem locum Deus elegit. Quod verum erit, si pauper alias esset periturus, ut idem Greg. Lop. explicat in d. glof. 2. ubi ait, quod Ecclesia egens, extra casum extremae necessitatis pauperum, est praefenda.

Ad Num. 9.

Cum plurima sint privilegia paupertati concessa, 87. de quibus per Velasc. in tract. de privileg. pauper. Rebuff. de privileg. Scholar. privileg. 90. Gonçal. ad reg. 8. Cancellar. glof. 2. nu. 35. Cornel. Benincas. de privileg. paupertat. frequentissime solet disputari, an illi, quos propria scelera ad inopiam conduxerunt, illis gaudere possint de quo Velasc. q. 54. per tot. Sic in praesenti quaeritur hoc ipsum circa alienationem bonorum Ecclesie, quae ad subveniendum pauperum necessitate fieri debet; & quod non sit facienda propter eos, qui patrimonio suo sunt abusi suadet ex l. si fidejussor. 7. §. 1. ff. qui satisd. cogantur, l. sive hereditaria 23. ff. de negot. gest. Glof. ver. ad inopiam, in cap. quae in Ecclesiarum de constitutionib. Bald. in Aubent. res. qua. C. commun. de legat. Martenq. in l. 6. glof. 3. nu. 32. tit. 7. lib. 5. Recopilat. Tiraquell. in l. si unquam verb. bona, nu. 5. C. de revocand. donat. And. de Isernia in constitu. Neapol. lib. 1. tit. 33. nu. 9. Afflictis ibidem, nu. 18. 26. Menoch. conf. 55. n. 12. Rebuff. ad leg. Gallia tit. de sentent. proces. glof. ult. n. 4. & alii apud Velasc. nu. 1. Horat. epistolar. lib. 1. epist. ad Lollium, ibi: Quem sua culpa premet, deceptus omite tueri. Ex quibus constat, indignos esse miserorum auxiliis, qui sese delinquendo in egestatem projecerunt, atque ita non esse bona Ecclesiastica distrahenda, ut ipsis succurratur.

Sed quod, etsi culpa sua causam dederint pauper-tati, non ideo egenis sua privilegia debeant denegari, ideo placet D. Covar. practicar. c. 6. n. 2. vers. Sed si in paupertatem, Novar. sup. quest. 16. sect. 1. à n. 4. Pet. Bar-

Barbof. in l. maritum, n. 73. ff. solut. matrim. Sola ad constitut. Sabaudia, tit. de venerationib. & piscationib. glof. 2. nu. 3. Melo de induc. debitor. cap. 12. n. 15. 16. Giorda dec. 43. n. 27. Carleval. de judiciis, tom. 1. disp. 2. q. 6. sect. 7. nu. 616. & alii, quos cumulat Velasc. d. quest. 54. ex nu. 7. Quae sententia etsi vera regulariter sit, limitatur dupliciter, ut per D. Covar. statim, vers. Secundo, illud, cum seqq. Vide inf. n. 91. 92.

Vers. Contrariam sententiam.

89 Quod res Ecclesie sint alienandae pro alendis, aut redimendis pauperibus, etiam si proprio vitio, ac crimine bonis careant, docuere Velasc. ubi proxime, Jacob. de Grassis in decisio. casum consciens, part. 1. lib. 2. c. 96. Carleval. sup. Pat. Vazq. dub. 10. Mexia sup. conc. 1. n. 8. Surd. conf. 367. n. 42. 43. Pro quibus facit, quod de filio prodigo legitur apud Luc. cap. 15. vers. 11. Ecclesia enim mater est omnium fidelium, maxime pauperum, Gonçal. dist. glof. 2. nu. 15. & supra dixi, nu. 84. cultrixque pietatis, Marefcot. variarum lib. 2. c. 14. n. 10. Quare etsi filius perperam substantiam propriam absumperit, non ideo ejus misereri non debet.

Vers. Primum ergo fateor.

90 Ne quis fame, aliave calamitate oppressus pereat, bona Ecclesie distrahi debent, si aliunde ei subveniri non possit, quanquam sua culpa in ea necessitate sit constitutus, l. 40. vers. Mas si accecisse, tit. 5. p. 1. P. Vazq. ubi proxime, Menoch. sup. nu. 41. 42. Mexia d. num. 8.

Vers. Secundo, illud adnotandum.

91 Ei, qui consultò propriae inopiae causam praestitit, volens fieri pauper, vel ad fraudandos creditores, vel ad privandos liberos legitima, ob aliamve causam, paupertatis privilegia denegantur, Bald. in l. si quis judicio ff. Si quis cautionib. Pat. Vazq. d. dub. 10. num. 37. Menoch. num. 39. Velasc. q. 22. nu. 42. Joan. Baptif. Marchesan. de commiss. p. 2. de commiss. advocat. casus. §. 2. n. 52. Mexia n. 10. Marc. Mantu in cap. quae in Ecclesiarum, num. 64. de constitutionib. Baëza de inop. debitor. c. 8. nu. 15. vers. illud tamen, Sforcia Odd. de restitut. in integr. part. 1. q. 11. art. 10. gamma. decis. 25. nu. 2. Benincas. sup. q. 4. principia. n. 42. Pinell. in aub. Nisi tricenale, nu. 46. C. de bon. matern. Quod limita, nisi necessitas urgeat, quia illi succurrendum est, ne pereat, Benincas. n. 94. Surd. de aliment. tit. 7. q. 27. n. 10. 15. Velasc. quest. 54. n. 27. Jacob. de Grassis sup. d. cap. 96. n. 6. D. Covar. vers. Proxime, Azeved. in l. 1. n. 44. tit. 1. lib. 4. Recop.

Vers. Tertio, in eadem questione.

92 Qui culpa sua etiam non ordinata ad paupertatem incidit in eam, non gaudet privilegiis pauperum in praedictum Tertii, Cancr. variar. part. 2. c. 9. n. 48. Sola ubi sup. Pet. Barbof. n. 73. Pet. Vazq. d. dub. 10. n. 37. vers. Tandem, Mexia n. 10. 93 Illi autem, qui allegat, quanquam propria culpa ad inopiam pervenisse, onus probationis incumbit, sive agendo, sive excipiendo id proponat, argumentò l. quoties 18. §. Qui dolo ff. de prob. Velasc. sup. n. 38.

Ibi: Ex ea deducentes, prohibitum ex causa.

94 De quaestione hac confulas Menoch. sup. fuscè agentem, ex n. 41. Velasc. à n. 17. Pinell. sup. vers. Sic in paupertate, P. Vazq. ubi proxime. Faria addit. ad Covar. Tom. 1.

Ibi: Et licet Fulgosius in d. auth. res quae.

Fulgosium contra D. Covar. sequitur Menoch. d. 95. cas. 182. n. 64. 65. nam ex maxima parentum erga liberos charitate praesumitur, ut potius vellet testator fideicommissum extinguere, quam illos carceri mancipatos pati.

Vers. Quarto, etsi pium, & licitum.

Etiam delinquentibus humanitatis, ac miseratione 96 nis subsidia sunt exhibenda; licet enim peccata odio sint habenda, homo tamen diligendus est, ac juvenandus, cap. odio, 86. dist. c. duo ista 35. 23. q. 4. cap. Quamobrem circa medium, ibi: Nec enim Deus hominibus, sed vitiis irascitur, de panit. dist. 1. Unde ex bonis Ecclesie pro sceleribus carceratis alimenta praestari debent, ne fame absumantur; horum enim miserabilium cura, etsi iudicibus saecularibus sit injuncta, l. iudices 10. C. de Episcop. audient. l. 3. tit. 24. lib. 4. Recopilat. Guæzzin. de defension. reer. defens. 6. cap. 1. nu. 15. Bobadill. in Politic. tom. 2. lib. 3. cap. 15. nu. 63. maxime ad Praelatos Ecclesiasticos spectat, ut constat ex Concil. Aurelianens. §. cap. 17. quo sanctè statutum est, quod Archidiaconus, vel Praepositus Ecclesie singulis diebus Dominicis carceres adeat, ut necessitatibus pauperum provideat, & quod Episcopus ministrum idoneum praeponat, qui ex bonis Ecclesie eis omnia ad victum necessaria largiatur. Notar Sandoval. de carcere, c. 17. Bobadill. sup. n. 108. Monachi quoque in solitudine Africae inhabitantes, ex eo quod operis suis comparabant, carceratis subvenire solebant, Cassian. lib. 10. c. 22. Joan. Diacon. lib. 4. d. vit. D. Gregor. c. 63. & quantum pietatis, ac meriti opus illud importet, fuscè ostendit Sandoval. sup. c. 3. 10. Bobadill. d. n. 63.

Ibi: Non tamen possum mihi persuadere.

Res immobiles Ecclesie, aut mobiles praetiose, 97 quae servando servari possunt, distrahendae non sunt, ut qui pro suis sceleribus carceri mancipantur, ab eo liberentur; Pat. Vazq. sup. Redoan. quest. 11. Bonacin. d. punct. 3. n. 1. vers. Secunda causa, Mexia n. 8. Vide contra sup. n. 89.

Ibi: Imò pro redimendis à carceribus his.

Adde Mexia ubi proxime. Sed contra mentem 98 DD. hoc esse videtur, qui communiter docent justam causam ad alienanda praefata Ecclesie bona esse libertatem eorum, qui in vinculis publicis detinentur, ut videre est apud Velasc. q. 22. n. 41. ubi plures refert, Joan. Garcia regul. 158. n. 5. & quamvis D. Covar. concedat, licere eam alienationem fieri, cum vel ipse carceratus, vel alii, quibus erat alimenta suis operis exhibiturus, ut uxor, & liberi aliàs fame perirent, haec causa non respicit libertatem oppressi, sed vitae conservationem; nec dici poterit, bona divèdi, ut quis à vinculis eximat, sed ne fame moriatur, atque ita liberationem carceratorum à causis pietatis quoad alienanda Ecclesie bona, D. Covar. excludit. In quo existimo plurimum Praelatorum arbitrio deferendum.

Vers. Quinto his addiderim.

Legatum relictum pro redimendis eis, qui apud 99 hostes in servitute sunt, per exequutores testamenti applicari nequit ad liberandos existentes in carcere, sive pro criminibus, sive pro debitis,

Verf. Ex quibus omnibus.

100 Bona Ecclesie alienari non possunt pro libertate eorum, qui ad triremes damnantur, Vazq. d. n. 37. Mexia ubi proxime. Quod tamen posset limitari ex mente D. Covar. sup. verf. Quarto, nisi pium, in fine, quando remex teneretur, ac posset suo labore ali- quibus alimenta præbere, qui aliàs inedia essent extinguendi, ut parens, uxor, liberi.

101 Cum sæpè rerum mobilium prætoriarum, ac im- mobilium in superioribus meminerimus, oportet scire, quæ illæ sint. Quoad alienationis itaque pro- hibitionem in hoc tractatu, bona immobilia dicun- tur, nedum quæ corporalia sunt, & à loco amoveri non possunt, ut fundus, domus; sed etiam jura, quæ stabilia sunt, ut servitutes, jus patronatus, usufruc- tus, annui redditus, census, & similia; item jura & actiones ad immobilia, Delbene dubitat. 2. section. 1. nu. 1. cum seqq. ubi plures, Aug. Barbof. d. allegat. 95. nu. 46. Bonac. sup. punct. 2. n. 19. Vazq. sup. dub. 13. n. 45. Hermosill. in l. 15. glof. 1. nu. 60. cum seqq. tit. 5. p. 5. P. Molin. disp. 465. n. 3. Inter quæ, etiam be- neficia Ecclesiastica enumerat, atque Delbene sup. n. 2. Quod est intelligendum ita ut non solum Eccle- siæ debitæ servitutes, census, vel usufructus in alios transferri prohibeantur, sed etiam de novo super bona Ecclesiæ constitui, ut præter laudatos norat Pellizzar. d. c. 8. nu. 36. 49. qui n. 42. bene advertit, quod ad extinctionem censuum redimibilibium, quos super bona a iorum habet Ecclesia, nulla causa, aut solemnitas desideratur, cum ex natura contractus censualis jus redimendum, etiam in vita Eccle- sia, habeat, quod ei denegari nequit, quanquam non expedit; pecunia tamen ex redemptione cen- sus percepta implicari debet in emptione alterius, aut rei immobilis, nec absque solemnitatibus ex- pendi permittitur in solutionem æris alieni etiam feneratorii; ut de Regularibus agens probat Pelliz- zar. n. 43. 44. Sunt autem bona immobilia, quæ alienari possunt, non intervenientibus juris solem- nitatibus, propter eorum tenuitatem, ut terræ ster- tiles, de quibus cura non habetur, cap. terrulas, 12. q. 2. Aug. Barbof. cum multis, n. 50. Delbene, ubi pro- xime, n. 20. verf. Ratio autem, Mascard. de probat. conc. 75. n. 26. Quaranta in summ. Bullarii, v. rb. aliena- tio, n. 41. Pellizzar. q. 136. qui testatur, ita declarasse S. Congregat. 9. Decemb. anno 1596. his verbis. Sa- cra Congregatio censuit, neque Constitutionem Pauli II. neque Concil. Trident. decretum derogasse disposi- tioni cap. Terrulas 12. quest. 2. Est tamen necessitas, sive causa opus, ut in d. cap. Terrulas, expressum est, & advertunt præcitati, & Hermosill. ex aliis, num. 87.

102 Bona mobilia prætoriosa (quæ immobilibus in hac prohibitione æquiparantur, & similiter alienari abs- que solemnitate nequeunt, Delbene n. 8. 9. Barbof. n. 39. Bonacin. punct. 2. n. 2. Hermos. nu. 17. 58. Pel- lizzar. nu. 9. Ricc. in prax. for. Eccles. decis. 61.) di- cuntur vasa argentea, vel aurea, bibliotheca copio- sa; vestes majoris pretii, & alia hujuscemodi. Quan- tum valere debeat res, ut in hoc tractatu prætoriosa cenfeatur, certò definiti non potest, sed Judicis arbitrio committitur, Bonac. punct. 4. n. 3. verf. Ad cognoscendum, Redoan. q. 10. Filliuc. tom. 3. tract. 44. c. 4. n. 4. Barbof. nu. 51. Quarant. sup. Marc. Ant. Ge- nuens. in prax. Neapolit. c. 60. n. 3. Hermos. n. 88. Pei- rin. tom. 1. de privileg. Minorum, in Conclit. 9. Julii II. n. 15. Ricc. decis. 39. n. 8. Sacra verò Con- gregatio declaravit, rem non esse prætoriosam, quæ valorem viginti quinque scutorum aureorum non excedit, Delbene dubitat. 1. nu. 23. ubi alii.

An pecuniam, quæ in Montibus pietatis, vel in cambiis implicata fructificat, aut quæ destituta est ad emptionem immobilium, possit Prælatas absque solemnitatibus in alios usus expendere, ac alienare? docent Delbene dubitat. 2. section. 3. Au- gust. Barbofa à nu. 40. Vazq. sup. nu. 44. Pelliz- zar. nu. 101. cum sequentibus. Bonacina ubi proxi- mè, nu. 5. qui negativè respondent. Idemque di- cendum est de pecunia reposita in subsidium in- stat thesauri pro necessitatibus Ecclesiæ, Barbofa num. 41.

Non tamen sufficit, rem esse prætoriosam, ne alienari possit, sed etiam requiritur, quod servan- do servari queat in longum tempus, atque ita res, quæ ultra triennium sua natura permanere non potest, & quæ usu consumitur, nec fructificat alienari non prohibetur, ut vinum, oleum, frumen- tum, & similia, quorum etiam maxima quanti- tas distrahi absque solemnibus permittitur, Delbe- ne dubit. 1. ex nu. 57. Hermosill. nu. 18. verf. Ex enim, Pellizzar. nu. 9. Bonacina, punct. 2. nu- mero 4. Pater Molin. nu. 4. ubi de vestibus, man- cipii, & jumentis, quæ utique sic alienari pos- sunt.

His addendum erit, quòd si res distrahenda fuerit consecrata; aut alteri Ecclesiæ vendi debet, ut eidem usui sacro deserviat, aut si ad laicos transferatur, prius constanda est quàm tradatur; leg. sancimus 19. Col. de Sacrosanct. Eccles. leg. 2. titulo 14. part. 1. cap. 2. §. Præterea: 10. quest. 2. Molin. dicto tractatu 2. disput. 340. nu. 22. Hermos. sup. num. 15.

AD CAPUT XVII.

De solemnitatibus in alienatione bonorum Ecclesie adhibendis: ac de Emphyteusis Ec- clesiastica concessione.

SUMMARIUM.

- 1 Res Ecclesie quomodo in emphyteusim concedi permittatur.
- 2 De solemnitatibus in alienatione bonorum Ecclesie requisitis, qui egerunt.
- 3 Ecclesia nomine que loca contineantur, cum de bonorum alienatione prohibita tractatur.
- 4 Quæ solemnitates de jure ad alienationem bonorum Ecclesie desiderantur, usque ad n. 17.
- 18 Alienatio bonorum Ecclesie valet, etsi non inter- veniant solemnitates legibus secularibus intro- ductæ.
- 19 Casus, in quibus alienatio, omisiss solemnitatibus tenet, recensentur ad n. 24.
- 25 Casus à Neoterico inventi rejiciuntur.
- 26 Alienatio sub conditione impetrandi assensum à Pontifice an valeat.
- 27 Tractatus unicus sufficit in alienatione bonorum Ecclesie.
- 28 Episcopo volente rem Ecclesie, etiam inferioris alienare, Capitulum ad tractatum, & consensum præstandum vocari debet.
- 29 Quid si rector Ecclesie inferioris auctor sit aliena- tionis.
- 30 Quomodo Prælatas in alienationibus his autori- tatem interponat.
- 31 Quis auctoritatem præbet, ubi Ecclesia est in una Diœcesi, & bona ejus, de quorum aliena- tione tractatur in altera.
- 32 Alienatio rerum prætoriosarum Ecclesie, quæ ser- vando

vando servari possunt, non subsistit, nisi con- currant, & juris solemnitates, & causa ju- sta.

- 33 Pontifex an justè possit alienationi rei Ecce- siastica absque causa consentire, aut per se alie- nare.
- 34 Alienatio solemnibus absque causa numero jure valeat? & quid si justa causa intervenire falsò probatur? ad n. 36.
- 37 Alienatio solemniter facta, justa causa fuisse creditur.
- 38 Secus si solemnibus defecerunt.
- 39 Ut alienatio rei Ecclesiastica pro ere alieno solven- do distracta subsistat, que probari ab emptore de- beant? & nu. 40.
- 41 Ecclesia non obligatur ex mutuo, nisi probetur in ejus utilitatem esse versum, & quid de Civita- te? ad n. 48.
- 49 Verso pecunia in utilitatem Ecclesie quomodo probetur?
- 50 Res Ecclesie absque juris solemnitatibus in emphy- teusim dari non potest.
- 51 Limitatur, de quo ad n. 57.
- 58 Solemnitates juris in alienatione bonorum jure præscriptæ, an possint tolli consuetudine, ad nu- mer. 62.
- 63 Emphyteusis Ecclesiastica pro hæredibus accepta absque juris solemnitatibus, juxta consuetudinem ad quos transeat.
- 64 Textus in auth. de non alien. aut permut. reb. Eccles. §. Emphyteosim, & §. Licentiam, conciliantur, ad n. 66.
- 67 Res Ecclesiastica possunt in Emphyteusim perpetuo, & pro quibuscumque hæredibus concedi, servatis juris Canonici solemnitatibus; & nu- mero 68.
- 69 De constitutionibus Principum secularium quoad alienationem bonorum Ecclesie curandum non est.
- 70 Emphyteusis Ecclesiastica accepta pro aliquo, & ejus hæredibus in perpetuum, juris solemnita- tibus adhibitis, an ad extraneos pertineat? ad num. 75.
- 76 Emphyteusis Ecclesiastica pro quibuscumque hære- dibus accepta, ad extraneos spectat, n. 77.
- 78 De aliis formalis dandi rem Ecclesiasticam in emphyteusim, ut ad extraneos successores pervenire possit.
- 79 Emphyteusis Ecclesiastica ex conjecturis præsumit- ur ita concessa, ut ad extraneos hæredes deve- niat.
- 80 Emphyteusis Ecclesiastica prescriptione quaesita, ad quos hæredes transeat? & n. 81.
- 82 Emphyteusis Ecclesiastica simpliciter accepta, ad quos transferatur? & n. 83.
- 84 Emphyteusis ab Ecclesia concessa ad certum tem- pus, etiam ad extraneos de venit successores.
- 85 Quid si detur ad tertiam, vel quartam generatio- nem.
- 86 De variis formulis concedendi emphyteusim, re- missivè.

Paulus II. in Extravagant. Ambitiosa, de reb. Eccles. inter Communes, permittit, res Ecclesie in Emphyteusim absque juris solemnitatibus con- cedi, modò tria concurrant: Primum, quòd dentur in casibus à jure permisiss; Secundum, ut sint jam solita emphyteuticari; Tertium, quòd in Ecclesie utilitatem concessio cedat evidenter, de quibus per August. Barbof. de potestat. Episcop. part. 3. allegat. 95. n. 22. Francisc. Pellizzar. in manuali Regularium, tom. 1. tract. 6. cap. 8. nu. 18. cum aliis, Molin. de

just. & jur. tract. 2. disput. 466. n. 2. Thom. Delbe- ne de immunit. Ecclesiastic. tom. 2. c. 17. dubit. 15. n. 7. cum seqq. & alios infra referendos, ubi cum D. Covarr. de his agendum est: Nunc ejusdem vesti- gia infectantes; de solemnitatibus, quæ in aliena- tione bonorum Ecclesie Sacris Constitutionibus desiderantur, differemus.

Ad Num. 1.

Quæ solemnitates debeant intervenire, ut valida sit bonorum Ecclesie alienatio, pienè tradidere Card. Tusch. tom. 1. lit. A. conc. 271. à n. 52. Delbe- ne sup. dubit. 9. tit. difficultatis resolutio, Castill. de usufruct. cap. 54. à princip. Pet. Greg. synagmat. jur. l. 25. cap. 8. n. 3. 9. cum aliis, Alcan. Tamburin. de jur. Abbat. tom. 3. disp. 13. qu. 8. Mascard. de pro- bat. tom. 1. concl. 75. ex n. 12. Pat. Vazq. in opuscul. tract. de redditib. cap. 2. §. 2. dub. 12. Hermosill. in l. 15. glof. 1. à n. 34. tituli 5. part. 5. Bonacina in sum- ma, tom. 1. tract. de alienation. bonor. Ecclesiasticar. disp. 2. quest. unic. punct. 4. à princip. Greg. Lop. in l. 2. tit. 14. part. 1. Pellizzar. sup. n. 111. cum seqq. Aug. Barbof. d. jur. univers. Ecclesiastic. l. 3. c. 30. à n. 7. Molin. disp. 468. à n. 3. Guilielm. Redcan. de reb. Eccles. non alienand. q. 23. cum aliis.

Est præmonendum in hoc tractatu, Ecclesie ap- pellatione contineri Monasteria, tam virorum, quàm feminarum, Hospitalia, Confraternitates, Capel- las, & alia loca pia Episcopali auctoritate fundata, quorum bona absque solemnitatibus referendis alie- nari prohibentur, Castill. sup. n. 24. Delbene dubitat. 1. à n. 14. Hermosill. n. 76. 79. 80. Bonacin. pu. Et. 2. n. 10. Redoan. q. 28. Stephan. Quaranta in summa. bullarii, verb. Alienatio, n. 28. 41. Pet. Gregor. n. 2. & habetur in auth. hoc jus porrectum, c. de Sacro- sanct. Eccles. cap. ea enim, 10. q. 2.

Juxta Canonicas sanctiones quinque conditio- nes requiruntur, ut alienatio rerum immobilium Ecclesie; vel mobilium prætoriosarum, quæ servando servari possunt, subsistat. Prima est, tractatus, qui ut legitime fiat, oportet, quòd congregato Capitulo, sive aliis personis, quæ consensum præstare de- bent, alienatio proponatur, & utrinque rationibus perpenfis, discutatur, ac disputeur, an necessarium, aut utile Ecclesie sit, quòd res distrahatur, atque ita tractatus nihil aliud est, quàm alienatione facien- da consultatio, Pet. Gregor. num. 9. Delbene dubit. 9. tit. difficultatis resolutio, num. 2. Tusch. tom. ult. lit. T. conc. 338. Castill. n. 13. Barbof. ubi proxime, nu. 7. Pellizzar. num. 117. Lotter. de re beneficiar. l. 1. quest. 28. nu. 4. Hermos. nu. 34. Filliuc. tom. 2. tract. 44. cap. 15. nu. 13. Redoan. q. 23. quòd pro- batur ex cap. sine exceptione 52. 12. q. 2. c. 1. cap. tua 8. de iis, quæ fiunt à Prælat. c. 1. de reb. Eccles. l. 6. In quo tractatu si oportuerit, causæ cognitio versatur, ut præfati DD. advertunt. Speciale autem est, quòd in Societate Jesu observatur, quia solum cum Pa- tribus consultoribus de alienatione faciendâ tracta- tur, quorum consensus ad alienationis valorem non desideratur, Pellizzar. ubi proxime, P. Molin. n. 13. An triplex tractatus sit necessarius? Infra cum D. Covar. dicemus.

Secunda, consensus Capituli, Collegij, aut Com- munitatis, ad quam res alienanda spectat; quæ si fuerit Ecclesie Parochialis, plures beneficiarios ha- bentis, etiam ipsi consentire debent, d. cap. sine ex- ceptione, c. 1. & cap. tua, cap. 2. de reb. Eccles. in 6. l. 2. tit. 14. p. 1. Castill. n. 17. Cyriac. controuv. fo- rens. tom. 2. contr. 300. n. Delbene n. 7. Tusch. d. conc. 75. n. 52. 53. Hermosill. n. 51. verf. Secundo, ultra tractatum, Bonacin. numer. 2. verf. Post tractatum,